

Mureline
ja hale ohkamine

üleskohtuse ja pattuse elu pärast.

~~~~~  
Mõne uue Laulu wärsidega.  
~~~~~

J. J.

_____
(G. Wänja kuluga.)
_____

—————
Tartus, 1877.

Mureline

ja hale ohkamine

üleskohtuse ja pattuse elu pärast.

Mõne uue Laulu wärsidega.

J. J.

(G. Wänja kulluga.)

N° 333.

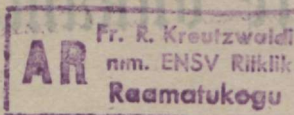
Tartus, 1877.

245

Amilernisse

Ar 877

Mureline

56328

Zensuri poolest lubatud. — Riigis 12. Augustil 1876.

1. Ülekohtu ähwardamine ülekohtu tegijale.

Wiis: Ma tulen taewast ülewelt.

1.

Rõik rahwas pane tähele,
Ja tunne oma pattu süüd;
Sa Looja armu unustand,
Ja pattu tee pääl kõnnid siin.

2.

Ei õigusest ei hoolita,
Ei wennal armu anneta;
Ihm elab fadeduse sees,
Üks püüab omal' teise hääd.

3.

Ei kuulda armu õpetust,
Ei püha kirja seletust,
Ei Looja armust hoolita,
Ja käsku põlgab igamees.

4.

Ihm elab tigheduse sees,
Ja ülekohtu tegudes.

Weel siiski loodab õnnistust,
Ja Jesu were leppitust.

5.

Ilm pattu sees on sündinud,
Ja elab nõnda edasi,
Ei kuule Issa armu häält,
Ei pühakirja maenitsust.

6.

Jesaia kaebas wanal a'al,
Kui Juuda rahwast noomis ta;
Käed silmad löstis taewa pool,
Ja kaebas seda nuttuga.

7.

Et rahwas väga huffa läind,
Jehowat ära unustand,
Ja armu ära põlganud,
Ja kurja teele effinud.

8.

Ta ütles kuulge taewas, maa,
Ja rahwas pane tähele! Jesaia 1, 2.
Mis räägib sul Jehowa suu,
Ja minu läbi kuulutab.

9.

Ta ütleb sulle wihaga,
Ja ähwardab sind nuhelda,
Et tema wastu effid sa,
Ja armu ära põlgad ka.

10.

Ma olen lapsi kaswatand,
Ja suureks tõstnud ilma ees,

N'ad on mo wastu pattu teind,
Mo käsü üle astunud. Jeseia 1, 2.

11.

Härg tunneb oma peremeest,
Ja Gesel oma isandad,
Mo rahwas mind ei tunnegi,
Ei wõtta kuulda minu nõu. Jeseia 1, 3.

12.

Dh häda selle rahwale,
Kes elab ülekohtuga,
Ja omad lapsed kaswatab,
Ka Issa wiha aluseks. Jeseia 1, 4

13.

Se tige sugu ilma pääl,
Kes Jehowat maha jättawad,
Ja laitwad püha Jumalat,
Need põrgu walu tunnewad. Jeseia 1, 4

14.

Nii mitmed rahwa wanemad,
Kes seiswad kõrge auu sees,
On wargail abimeesteks jäänd,
Ja waeste õigust murravad.

15.

N'ad tahtwad saada tasumist,
Ja ülechtsu warandust;
Ei kardä enam Jumalat,
Ei õigusest ei hooli ka. Jeseia 1, 23.

16.

Ei waestel õigust mõisteta,
Ei leski naesi kuuldagi,

Si nende palwest hoolita,
Se tühjaks asjaks peetakse.

17.

Jesaja nõnda kaebab ka,
Ja kurdab kõige rahwa eest,
Ja Jumal isi ähwardab,
Kui ütleb oma wiha sees.

18.

Ma tahan ennast trööstida,
Ja neile kätte tasuda,
Kes ülekohtu teoga,
On saanud minu waenlastiks.

Jesaja 1, 24.

19.

Kõik üleastjad pattused,
Ma tahan maha rõhuda;
Nad häbi sisse langewad,
Ja nende wõimus otsa saab.

20.

Siis rahwas wõiwad elada,
Kes Issa armu otsiwad,
Ja palet saawad nägema,
Sääl taewas auujärje ees.

2.

Suhatamine õige tee pääle äraekjind hingele.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

1.

Kui mure kurwastuse sisse,
On jäänud waene wilets hing.

Kes Jumalast on lahkund ära,
Ja pattudega wõrgutud;
E'al 'pole rahu südames,
Ei leia rõõmu enesel'.

2.

Kui lootus ära kadunud,
Ja hinge rahu lõppenud;
On meel ja mõtte nõrkenud,
Ja süda äranärwinud. —
Siis rutta armust appi sa,
Oh Issand helde päästia.

3.

So arm on suur oh Jesukene,
So were jõud on wägew küil,
Mis jõuab pattust lunastada,
Ja rahu rõõmu anda ka.
Oh hing siis wõtta paluda,
Ja Issa ette alanda.

4.

Hing tunne oma wigadused,
Ja ära aega wiida sa,
Oh rutta kärmest tõtta senna,
Küüd Issa pale ette sa,
Sääl rahu leiad täieste,
Ja Issa armu rohkeste.

5.

Sääl saad sa pattust puhastadud,
Saad armu rõõmu maitsema,
Mis Issand sulle annab armust,
Kui teda jõuad paluda;

Ta arm on suur oh pattune,
 Sa usu seda kindlaste.

Kõik ilma auu on tühine,
 Muld, põrm on tema warandus,
 Mis omal ajal otsa läheb,
 Kui kõik saab äralõppema,
 Siis taewa auu ja õnnistus,
 Se kestab ifka igawest.

7.
 Sa püüa, palu nuttuga,
 Et kätte saaksid taewa teed;
 Kus orjawiisad, ohakad,
 Mis on maailma waew ja piin,
 Säält läbi käia püüa sa,
 Siis taewa riiki lähed ka.

8.
 Sää! mure pilwed kadunud,
 Ja leinamine lõppetud,
 Sää! päike paistab alati,
 Mis on se Issa arm ja auu,
 Sää! ühte järge lauldakse,
 Ja rõõmu mängid kuuldatakse.

9.
 Sää! Inglise, õntsad hingekesed,
 On seismas Issa pale ees,
 N'ad walged riided kannawad,
 Mis pestud Talle werrega. —
 Hing pane seda tähele,
 Ja fenna poole jõua ka.

3. Maenitsus ja palwe pattu pärast.

Wiisil: Nüüd surnu leha mattame.

1.

Kül wäga kuri ilma pääl,
 Du kõige rahwa eluwis,
 Ei õigust palju nõueta,
 Mis saatnud Talle weri meil.

2.

Ilm on jo huffas pattuga,
 Ei püha käsku kuuldagi.
 Et kurat wõtnud wõimuse,
 Ja elab rahwal südames.

3.

Se on nüüd kurja rahwa wiis,
 Et lootwad oma wara pääl;
 Mis pole muud kui tuhk ja tolm,
 Ja hingel koorma raskeks teeb.

4.

Kui tuleb kätte wiimne tund,
 Et peab ilmast lahkuma,
 Ei rikkus wara auu ka,
 Ei wõi siis hinged lunasta.

5.

Kes on siin olnud hooleta,
 Ja hinge wara nõudmata,
 Mis Jesu weri üksinda,
 Wõib anda iga ühele.

6.

Kes Jesu armu tunnewad,
Ja tema poole hoiawad,
Need ilma auu põlgawad,
Ja taewa rahu püüawad.

7.

Kõik ilma rikkus, warandus,
Mis hinge koorma raskest teeb,
Se jäägu nendest vüüdmata,
Siis rahu seisab südames.

8.

Ka püha kiri tunnistab,
Et rikkus 'pole mitte pat,
Kui Jumal seda annab meil',
Ja omast armust õnnistab.

9.

Mei' palume jo palwe sees,
Et igapäawast leiba meil',
Ja annaks oma armust siin,
Ja seda meile õnnistaks.

10.

Et kõik mis tarwis elu sees,
Ei puuduks meil ta heldest käest,
Ja siis ka meie pattu süüd,
Saaks kustunud ta armu wäest.

11.

Üks teine wähe on se siis,
Kui rahwas nõuab Mammonad,
Ei kuule Issa armu häält,
Mis ütleb lapsed tulge kõik.

12.

Teid isi tahan aidata,
 Teil oma armu näidata,
 Mo sõna ärge põlgage,
 Siis õntsaks saate igawest.

13.

Sest minu arm ja halastus,
 Teil saadab taewa õnnistust,
 Kõik seda wõtke uskuda,
 Mo sõna on truu tõsine. —

14.

Oh Issand Jumal ülewelt,
 Müüd waata oma filmaga,
 Miks rahwas tõrgub sinu ees,
 Ja püüab ärapõlgada,

15.

So kallist armu õppetust,
 Ja püha sõna, maenitsust,
 Ei taha nõuda taewa teed,
 Ei Jesu were leppitust.

16.

Neid Saadan wäga rikkunud,
 Ja südamed neil tuimaks teind;
 Et kõrwad hoopis kurdiks läind,
 Ei taha kuulda sinu häält.

17.

Sa üksi wõid neid awita,
 Ja pattu tõbest paranda,
 Ka keelda hinge huffatust,
 Ja põrgu tules waewamist.

18.

So Poeg on oma werega,
 Jo wõtnud põrgu wõimuse,
 Seega kõik hinged lunastand,
 Ja omaks teinud igawest.

19.

Eiis 'pole wõimust kuratil,
 Ei õigust põrgu hauale,
 Nüüd enam hinged pärida,
 Ja wangiks omal pidada.

20.

Se eest nüüd kõigest südamest,
 Sul laulab Issand meie suu,
 So Pojal pühäl Waimul ka,
 Uu kiitust tänu lõpmata.

4. Appihüüdmine pattu sees.

Wiihil: Kõik tulge minu juure nüüd.

Chf: Oh tulge teie waiwatu.

1.

Hui pattu süüd mind waewawad,
 Ja minu hinge koormawad,
 Et nõu ei enam leia.
 Siis Jesu sülle ruttan ma,
 Ja armu ligi astun säääl,
 Ja kaeban hinge häda.

2.

Ma olen pattust kiusatud,
 Ja suurest murest waewatud,
 Oh Issand armu anna,
 Mul pole jõudu enesest,
 Mo pattu wastu panna siin,
 Hing rahab nõdraks minna.

3.

Ma loodan kül oh kinnita,
 Sa Issand minu usku nüüd,
 Ja anna jõudu mulle.
 Et jõuaksin ma wõidelda,
 Kui pat mind wäga kiusab siin,
 Ja püüab hukka saata.

4.

Oh Jeesus sinu were wäes,
 Mo nõdra usku kinnita,
 Et ma ei arraks lähe.
 Ma olen waene efsinud,
 Ja pattudega kõidetud,
 So arm mind neist weel päästab.

5.

Mul anna jõudu usu wäes,
 Ja kindlat meelt ka tapluses,
 Ei waenlane siis wõida.
 Siis tema rammu nõdraks lääb,
 Kui sinu were haawu nääb,
 Reed lööwad teda maha.

5. Maenitus pattu pärast.

Wissil: Mo elu Kristus issi.

Ehl: Kristus see om mo elu.

1.

Oh ristirahwas kuul},
 Kõik Issa armu häält,
 Mis maenitseb ja noomib,
 Leid heldest südamest.

2.

Ja hale süda nuttab,
 Ja väga kahitseb,
 Kui oma laste häda,
 Näab ligi tulewad.

3.

Mis teie kuri süda,
 On saatnud oma pääl,
 Et põlgada ei taha,
 Veel hukkatuse teed.

4.

Ja mõtlete weel käia,
 Siin ikka seda teed,
 Mis põrgu sisse saadab,
 Kust 'pole pääsemist.

5.

Sääl igawene tuli,
 Mis hinged kõrwetab,
 Ja mitme lordne walu,
 Mis otsa lõppegi.

6.

Ei enam armu sõna,
 Sää! kõrwad kuulda saa,
 Sää! kuradide kára,
 Ja hirmus wandmine,

7.

Dn nende päris osa,
 Kes põlgnud Jumalat,
 Ja a püha sõna,
 Dn naeruks pannud siin.

8.

Ei ole kuulda tahtnud,
 Issanda maenitsust,
 Mis wäga waljust noomib,
 Ku armu kuulutab.

9.

Kui ütleb omas sõnas,
 Jo kõige rahwale,
 Kell kõrwad kuulda, kuulgu,
 Ja pangu tähele.

10.

Aeg on jo lühikene,
 Nüüd hästi ruttage,
 Mo juure enne tulla,
 Kui tuleb wiimne tund. —

11.

Eiis on teil hiljaks jäänud,
 Jo pattust pöörmisel,
 Kui tuleb wahet teha,
 Sää! lambil', sikkudel. —

12.

Siis 'pole enam armu,
 Ei leida halastust,
 Sää! is!a süda wali,
 Jo e!sünd laste pääl.

13.

Ta oma palet kattab
 Sää! kurja laste eest,
 Ja neile selga pöörab,
 Ei pahwet kuulegi.

14.

Nüüd minust taganege,
 Ta ütleb wihaga,
 Ei mina teid ei taha,
 Tei' minge pörgusse. —

15.

Mul on weel teised lapsed,
 Kes nuttes külwanud,
 Ja minu i!ket kannud,
 Siin maa pääl rõõmuga,

16.

N'ad on kül waewa tunnud,
 Siin häda oru sees,
 Ja ras!ked muret kannud,
 Mis oli nende pääl.

17.

Ei ole n'ad sest hoolind
 Waid ootnud nuttuga,
 Kui ot!sa lõppeb häda,
 Siis taewa rõõm on käes.

Küüd nende wiimne lugu,
 On minu armu töö,
 Et õnnis rahu põli,
 On nende pärandus.

19.
 Se igiwene elu,
 Mis antud wagadel,
 On nende päris oja,
 Eääl taewas järje ees.

6. Õnnistuse tee pääl.

Wiisil: Kõik kallid hinge õnnistus.

1.

Kül wäga õnnis on se mees,
 Kes elab waga elu sees,
 Ja pühad käsud tunneb ka,
 Mis Jumalast meil antud.
 Ei temas puudu tigheidus,
 Ei kõige ilma kawalus,
 T'al püha Waim on warjuks.

2.

Oh Issand anna kõigile,
 So tõe, armu walguses,
 Siin käia pühitsuse sees,
 Ja auusa puhta eluga.
 So Inglid lase kaitseada,

Meid kõige meie elu sees,
Et sinu järel käime.

3.

Ja nõnda õnnistuse teed,
So armust võime leida,
Se pääl sa meid ka juhata,
Ja hoiu eeskirjast,
Siis võime rahus kõndida,
So armu poole ruttada,
Kui kui sa isi saadad.

4.

Kui on se tee kül kitsuke,
Ja waewaline käia,
Kus ilma mured, ohakad,
Meil käiki raskest teewad,
Et püüame jo kummista
Ja õige tee päält efsida,
Siit hukatuse teele.

5.

So arm ja halastuse jõud,
Meid võib siis linnu hoida,
Ja keelab meid ka langemast,
Kui oleme jo efsimas,
Siis sinu sõna juhatab,
So veri hinged kinnitab,
Ei lase hukka saada.

6.

Ja saadab nõnda edasi,
Se ettesäätud märgi pool';
Mis sinust omast kinnitud,

Ja meie õnneks walmistud,
 Kui senna poole ruttame,
 Täit õnnistust siis leiame,
 Ja taewa riigi rahu.

7.

Sa annad seda keelmata,
 Ja pakkud iga ühele,
 Kes isi seda himustab,
 Ja pattu eest end' hoiab ka;
 Mii on so sõna algmisest
 Ja jääb ka ilma otsani,
 Mis ükski ei wõi muuta.

7.

Wiisil: Mo süda ärka üles.

Eht: Mo süda walwa jälle.

1.

Sing ärka pattu unest,
 End' hoiawalmamises;
 Sest kuri aeg on ilmal,
 Et waenlane on wägew.

2.

Kes püüab hinged petta,
 Ja oma wõrku wõtta,
 Mis oli ammu lootnud,
 Ja kaua aega ootnud.

2*

3.

Ja wõimus oli wägew,
 Kül jo olnud ilma pääl,
 Kui tahtis Jesust wõita,
 Ja oma alla heita.

4.

Siis teda kõrbe kutsus,
 Ja kawalast säääl näitas,
 Kõik ilma kuningriigid,
 Ka nende au ja ilu.

Matt. 4, 8.

5.

Ja ütles Jesusele,
 Kõik sulle seda annan,
 Kui kummardada tahad,
 Ja mo ees alandada.

Matt. 4, 9.

6.

Seega ta mõtles saada,
 Kõik hinged enesele,
 Mis Jesus omaks saanud,
 Ja tema wangid olid.

7.

Siis Jesus teda sõitles,
 Ja wägewast tal' ütles:
 M'ust Saadan igaweste,
 Sa wõtta taganeda.

Matt. 4, 10.

8.

Ka sina seda tääd,
 Et Issand Jumal taewas,
 Ta ette kummardada,
 On õige ja ka kohus.

9.

Sul 'pole õigus saada,
 Meid mis on minu omad;
 Sest minu were higi,
 Kõik maksab nende võlad,

10.

Siis kuradil sai häbi,
 Ei mõistnud enam kosta.
 Ja nõnda Jesust jättis,
 Ei saanud temast võitu. Matt. 4, 11.

11.

■ Müüd hinged rõõmustage,
 Uuu andkem Jesusele,
 Ta on se wägew võitja,
 Ja pattu andeks andja.

12.

Ei hoolind omaast elust,
 Meid hoiab suurest armust,
 Ta walas oma were,
 Meid päästis kurjast waimust.

13.

Ja nõnda tema püüdis,
 Meid võlast lahti teha,
 Ja Issa tulist wiha,
 Siis kustutada ära.

14.

Sest muidu oleks pidand,
 Kõik meie kandma seda,
 Mis tema hale süda,
 Ei võinud näha ära.

15.

Sest meie hinge waewad,
 Reed koormaswad teda;
 Ta tundis meie rammu,
 Mis oli nõrk ja weidi. —

16.

Ei oleks meie wõinud,
 Kõl mitte temalt nõuda,
 Et oleks meie wõlad,
 Kõik tema kanda jäänud.

17.

Ta isi seda teinud,
 Mis on jo meie täada,
 Et meie wõla kirja,
 On kustutand ta weri.

18.

Auu temale nüüd andke,
 Ta nime järgest kiirke,
 Et Jumala suurt wiha,
 Ta leppitanud ära.

8. Maenitsus ilma lastele.

Wiisil: Kõik tulge minu juure nüüd.

Ehl: Oh tulge teie waiwatu.

1.

Oh ilma lapsed kuulge nüüd,
 Ja jätke maha furjad tööd,

Mis olete jo teinud,
 Kui tuleb kätte wiimne aeg,
 Ja wiimne kohtumõistmine,
 Siis Issa wiha hirmus.

2.

Kui teete rattu kartmata,
 Ja furjad asjad nõuate,
 Mis keelab Issa sõna.
 Teil kohtus raske wastada,
 Siis armuandmist polegi,
 Sest armu aeg siis mööda.

3.

Need wargad, petjad, kawalad,
 Ja ülekohtu mõistijad,
 Sääl saate tundma walu.
 Kes teiste oma riisute,
 Ja furjal kombel püüate,
 Teil wastus väga raske.

4.

Teil 'pole usku südames,
 Ei looja säädust tunne ka,
 Ee teie meelest tühi.
 Kui saate omal' kaguda,
 Mis on siin teiste omendus
 Ee on teil wõeras Jumal.

5.

Ee üle Jumal wihastab,
 Ja wõit. b. täite tasuda,
 Siis kõigil' omas wihas,
 Kes temast ära taganend,

Ja kuratile annud kät,
Et teda ifka teenib. —

6.

Jehowa Jumal ütles ka,
Prohwet Jerem a ees,
Et rahwas wäga paha.
Ja ütles oma wiha sees,
Kui Moses ja ka Samuel,
Mo pale ees siin seisaks. Jerem. 15, 1.

7.

Ei siiski selle rahwa pool,
Mo hing ei mitte olegi,
Neid saada mo eest ära.
Eas' nemad ära lähäwad,
Ei mina neid ei tahagi,
Ei nuhtlusest n'ad pääse. Jerem. 15, 1—2.

8.

Kui peaküwad küsima,
Kus peame siis minema?
Kus on se koht, kus jääme?
Sa pead neile wastama,
Jehowa isi ütleb nüüd;
Kõik hirmsat surma saate. Jerem. 15, 2—3.

9.

Oh kõik se eest nüüd pa'uge,
Ja jätke maha pattu teed,
Ee walju senna fuuldes.
Oh Jumal anna andeks nüüd,
Kõik meie rasked pattu süüd,
Mis meie ära teinud.

10.

Kül raske on jo langeda,
 So hirmsa wiha alla siis,
 Kui ähwardad ja nuhtled.
 Dh halasta suur Jumal sa,
 Weel meie pääle armuga,
 Ja päästa huffatusest.

11.

Meil oma armu anna weel,
 Dh Issand Önnistegija,
 Ja wotta palwed kuuida.
 Kui sinu poole õhkame,
 Ja oma wiga tunneme,
 Mis Saadanast meil tulnud.

12.

Sa oled pitka meelega,
 Ja rohke kannatuslega,
 Üks armu andja Issa.
 Ei taba laste huffatust,
 Kui nääd et pattust pöörwad,
 Ja oma wiga tundwad.

9.

W isit: Sion karwab suures häbas.

Ehk: Zion kaibap muren ohun.

1.

Dh ristirahwas kuulge siis,
 Mis ütleb püha firi,

Ja maenitseb ja juhatab,
 Meid elu teel edasi;
 Wend wenda armastagu,
 Ja olge rahulised,
 Nii peawad jo olema,
 Kõik taewa Issa lapsed siin.

2.

Oh Issand isi halasta,
 Ja ole armuline,
 Ei ela risirahwas siin,
 Nii kui so sõna käsib.
 Meist wenna arm on kadund,
 Ja õigus unustatud,
 Kõik lootwad isi oma pääl,
 So käske ära põlgawad.

3.

Kes palju rikkust, warandust,
 Saanud kokku koguda;
 Se on nüüd wenna waenlane,
 Taewa Issa kiusaja.
 Tal himu ikka saada,
 Weel rohkemine wara,
 Euur ahnus seisab iüdames,
 Ja püüad wennad riisuda.

4.

Kui tuleb kätte wiimne aeg,
 Et kuulge seda rikkad,
 Siis nutke ja ka uluge,
 Kõik oma hada pärast,
 Kui wende õhkamised,

Ja taewa Jēsa wiha,
Eaab teie pääle tulema. —

Siis riffus ära mädaneb. Jakob. 5, 1—2.

5.

Ja teie fulda, hõbedad,
Dn roste ära riffund,
Se roste peab olema,
Siis teile tunnistuseks,
Ja teie ihu liha,
Kui tuli ära sööma. —

Kül raske on jo kuulda,
Kui püha firi ähwardab. Jakob. 5, 3.

6.

Löö tegijate waewapall,
Kes teie maid on leifand,
Mis teie finni pidanud,
Ja oma kasuks püüdnud;
Mis wende osa oli,
Ja nende kasuks tuleks,
Se kifendab nii waljuste,
Et tõuseb üles taewa pool. Jakob. 5, 4.

7.

Kes praßimises elanud,
Siin oma himu järel,
Ja südamed on toitnud ka, Jakob. 5, 5.
Lapmise pääwa tarwis. —
Kui tuleb wiimne kohus,
Mis Jēsand isi mäistab.
Se ees kõif rahwas kohkuge,
Ja aegsast pattust pöörge weel.

Küüd olge pitka meelega,
 Ja waestel andke armu,
 Ja isi Issalt paluge,
 Ka teile andeks anda;
 Nuhuga ka elage,
 Wiimse surma tunnini. —
 Ja ootke Issa tulemist
 Mis peagi wõib jõuda.

---

10. Täewase Issa armu ja halastuse üle.

Wiisil: Mo süda ärka üles.

Est: Mo süda walwa jälle.

1.

Sing ärka üles unest,
 Te lahti silmad lauldes,
 Ja oma Loojad kiida,
 Mu temale siis anna.

2.

Ta sinu pattu wõlad,
 Siis wõttab kustutada,
 Ei tema wiha kannata,
 T'al ikka hale süda,

3.

Ei tema sest ei hooli,
 Et on so süda kuri,

Kui sina teda palud,
Eiis ikka armu annab.

4.

Kui pattu wiga tunned,
Ja püüad parandada,
Eiis wõid sa julgest loota,
Et hukka sa ei lähä.

5.

Sa seda selgest tääd,
Et oma rammu wähe,
Dn pattu wastu seista,
Mis suur ja hirmus wäga.

6.

Se wastu Issa tugew,
Ja tema rammu wägew,
Lööb pattud hoopis maha,
Mis on t'al kerge teha.

7.

Kui sina seda tahad,
Ja abiks teda wõttad,
Ei tema wastu seisa
Ja ikka sinu nõuus.

8.

Ei tema sinult taha,
Ei kulda, hõbe raha,
Ja tahab sinu südant,
Sa anna t'ale seda.

9.

So süda saagu puhtaks,
Eiis kõigest pattu porist.

Siiš kälbab temal' anda
Ja wõttab wastu seda.

10.

Oh hing siis seda püüa
Ja wõtta waewa näha,
S'ul saab siis sinu elus,
Üks õnneline lugu.

11.

Ei kurat enam jõua,
Siiš sulle waewa teha,
Kui näeb et Jõsa abi,
On sinu ülem tugi.

12.

Ja jättab sind siis maha,
Ei kiisada ei tohi.
Kui isi hoolsast waltwad,
Siiš Jõsand sinu hoiab.

11.

Wiisil: Minu süda rõõmustele.

1.

Rüüd rõõmustage südamed,
Jätke kurjad kombed maha,
Kumalusest pimedusest,
Siin püüdke wälja ruttada;
Jesüs oma armu paksub,
Kõige efsind hingedele,

Et ta taha maha jätta,
Kes ta järel igatsewad.

2.

Dh sa kallis hinge hoidja,
Pattu surma ära wõitja,
Päästa sa meid huffarusest,
Tee so armu osaliseks;
Anna rahu südamesse,
Ja õnnist ära lahkumist,
Kui waewast läbi jõuame
Sinu omaks taewas saame.

3.

Kui meil tuleb jõuda fenna,
Snu pale ette minna,
Issand Jesus anna isä,
Et meil armu oleks leida;
Sinu were higi, waew,
On jo ära maksnud seda,
Mis mei' waesed pattu orjad,
Ei in 'pole jõudnud teenida.

12.

Wiisil: Kui Jesus risti naelati.

1.

Issand pimedate filmad,
Te lahti et n'ad nägewad;
Ja wangid wangi tornist;   Jeseia 42, 7.

Kes pimeduses istuwad,
 Meid saada wälja armust.

2.

Neil anna oma walgustust,
 So püha sõna õpetust,
 Kust oma pattu tundwad,
 Ja õnnistust ka leiawad;
 Mis sinu arm neil annab.

3.

Meid ära lase efsida,
 Siin ilma kõrbes edasi,
 N'ad on jo sinu lambad,
 Neil ole isi karjuseks,
 Ja õigeks juhatajaks.

4.

Oh helde Õnnistegija
 Kõik sinu nõu on armu nõu,
 Ja sinu töö armu töö,
 Mis meie kasuks tuleb siin,
 Ja ei wõi teine teha.

5.

Kui maailm kiusab kawalast,
 Siin oma kurja himuga,
 Mis 'pole muud kui paha,
 Ja hinge hukka saatija;
 Se eest oh Issand hoia.

6.

Kül kurat oma himuga,
 On silma himus kawal kül,
 Ja oma wõrku kisub,

Kes walmades ei palu ka;
 End' hooletumaks jättab.

7.

Siis filmad lahti lähewad,
 Kui häda waew on käes,
 Se eest oh Issand hoia,
 Meil seisa wahimehets ka;
 Ei siis meil 'pole wiga.

8.

Meil 'pole jõudu omast wäest,
 Siin kurdadiga wõidelda,
 Sest ta kure tige meel,
 Meid wõidab kawalusega;
 Et meie wäga nõdrad.

9.

Oh Issand ole abiks meil,
 Siis wõimus ikka meile jääb,
 Ja taganema peab,
 Se petja kure waenlane;
 Ei aita tema wõimus.

13.

Wiisil: Sion kaebab suures hädas.

Ohl: Zion kaibap muren ohun.

1.

Ju jõuab mööda armu aeg,
 Ikka tuleb lähemal,

(Mureline ja hale ohlamine.)

AR

Kreutzwaldi

5. ENSV Riiklik

Raamatukogu

Se aeg kus aru nõutakse,
 Iga ühe hinge käest,
 Mis vastust võime anda,
 Ja oma eest siis kosta.
 Kas oleme ka hoolinud?
 Ja täitnud Issa tahtmise?!

2.

Oh Issand Jumal paraku,
 Keel tummaks ja meel tuimaks,
 So läheb seda mõtteldes,
 Mis teeb siin furi rahwas.
 Ja ifka ristirahwaks,
 End' nimetawad julgest,
 Ei tahagi n'ad mõttelda,
 Et Issand seda näeb kõik.

3.

Kui palju kurja igapääw,
 Tehakse weel ilma pääl,
 Weel palju nõidu lausujaid,
 Ristirahwa seltsi sees,
 Ubielu rikkujaid,
 Ja hooa töö tegijaid,
 Kõik seda Issa ülewelt,
 Peab waatma oma filmaga.

Jesaja 57, 3.

4.

Miks on nii ristirahwa wiis,
 Siin püha koguduses,
 Kus rahwas ennast nimetab,
 Laewa Issa lasteks siin,
 Ennistuse pärijaks

Mis Jeesus lunastanud,
 Sa oma püha werega,
 Kõigest pattust puhastanud.

5.

Oh paranda, oh paranda,
 Sa ennast ristirahwas,
 Ja pööra ära kurjalt teelt,
 Kus pääl sa oled käimas,
 Sa tääd isi selgest,
 Mis tarwis on sul teha,
 Sa kuuled seda alati,
 Mis ütleb Jēsa sõna sul'.

6.

Ei wõi sa ära wastada,
 Kui wiimne kohus küsib,
 Miks käisid sina seda teed,
 Mis hukka sinu saatnud,
 Se 'polnud sulle luba,
 Nii kui sa isi tääd
 Sa oled nõnda läinud nüüd,
 Kõl hukka igaweste jo.

7.

Kas wõid siis wabandada hing,
 Ma 'pole seda täädnud,
 Nii kui se wäga rikkas mees,
 Kes pörgu tules oli,
 Kui nägi Laatsaruse,
 Abrami süles istmas,
 Siis palus teda haledast,
 Et fastaks tules tema feelt.

Mat. 16, 23, 24.

3*

8.
 Ka palus minna Laatsarust,
 Ja wendi maenitsema,
 Et nemad endid hoiaksid,
 Hirmsa põrgu tule eest. —
 Kui näewad taewast tulnud,
 Üht täädaandjad neile. — Eufr. 16, 28. 31.
 Ei wõinud seda Laatsarus,
 Ei seda taewast lubatud.

9.
 Sesama lugu armas hing,
 Siis kätte tuleb meile,
 Kui wiimne kohus mõistetakse
 Sääal leppitust ei ole.
 Ja peawad kõik minema,
 Igawese tulesse,
 Kes on siin olnud hooleta,
 Ja Issa sõna kuulmata.

10.
 Sepärast püüdku iga hing,
 Jesuse järel' käia,
 Ja hoidku ennast kitsal teel,
 Kus pääl ei furat lõnni,
 Sääal pääl ta wõib edasi,
 Minna taewa riigisse,
 Kus 'pole enam kiusatust,
 Waid igawene rõõmu paik.

14.

Wiisil: Arra Waimu toetaja.

Ehk: Jeesu nõrga henge wägi.

1.

Oh mõtle oma Looja pääl,
 So oma noores põlwes,
 Weel enne kui on tulnud,
 Sul kätte furjad pääwad, Kog. 12, 1.
 Kus oled mõtlend furjaste,
 Ja Jeesu armu põlganud,

2.
 Se sõna on kül tõsine,
 Oh armas ristirahwas,
 Mis noorel põlwel õppitud,
 Jääb seisma wanadusel.
 Mis inime ei unusta,
 Kas olgu hää ehk kuri töö,

3.
 Sest tuleb siis, et noorelt jo,
 Jääb sisse huffatuse juur,
 Mis on se waimu waenlane,
 Hingel kuri kiusaja,
 Ta enne wõttab wõimuse,
 Kui isi seda märkad sa.

4.
 Kui on jo mõimus tema käes,
 Siis raske lahti saada,
 Sest kurat ühes sellega,
 Ja püüab meelitada.

Et ikka tema wõrku jääks,
Kes walmwada ei taha siin.

15. Balwe furja kiusatuse wastu.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

1.
Kes Jumalat siin kardawad,
Need õnnelikult elawad,
Neil rahu seisab südames,
Ja hästi käib neil käsi siin.

2.
K'ad ikka püüdku walmwada,
Ja hingede eest paluda,
Et Jumal wõttaks hoida neid,
Ja päästaks kiusatuse seest.

3.
Kui annab wõimust Saadanal,
Siin oma lapsi piinada,   Job. 2, 6.
Et nende usku tunda saaks,
Kas ikka hoidwad tema pool.

4.
Kui wõttab ära warandust,
Ja kõik mis nende omandus,
Ei hinge tohi puutuda,   Job. 2, 6.
Se kõige furjem waenlane,

5.
Oh Saadanal kül kuri meel,
Ja tige wiha meie pääl,

Meid tahaks pörgu lükkata,
Ja igawest sääl huffata.

6.

Kui kindel usk meil südames,
Ei hinge ta siis kätte saa,
Ehk waewab ihu raskeste,
Mis 'pole muud kui muld ja põrm.

7.

Oh Issand Jumal ole sa
Meil ikka hädas abimees,
Meid ära lase langeda,
Sa seisa isi meie pool.

8.

Sa tääd isi seda kül,
Et meie ilma sinuta,
Ei jõuagi siin wõidelda,
Ei kurja ära wõita ka. —

9.

Ka Job oli waga mees,
Ja kindel oma usu sees,
Ta kartis wäga Jumalat,
Ja kurjast ärataganes. Job. 1, 1.

10.

Ta üle Jumal rõõmustas,
Ja teda rohkest õnnistas,
Et oli wäga rikkas mees,
Ja elas ilmas rahuga.

11.

Se üle Saadan wihastas,
Ja tahtis teda kiusata,

Ja Jumalat siis kibutas,
Et sai ta luba omale. Job. 2, 5—6.

12.

Et Jobit ta waraga,
Wõis tema kurjast kiusata,
Ei hinge wõinud puutuda,
Se oli keeldud Jumalast. Job. 2, 6.

13.

Kül raske oli kiusatus,
Kui Saadan teda kiusas siis,
Ta wõttis kõiki warandust,
Ja rikkus tema ihu ka. Job. 2, 7.

14.

Siis wäga kange waluga,
Läks meel ja mõistus nõrgaks t'al,
Ei isi enam täadnud ta,
Mis kõneles ta oma suu.

15.

Siis isi ära wandus ta,
Jo oma sündimise pääw',
Ei siiski mitte tema suu,
Sääl teotanud Jumalat. Job. 3, 1.

16.

Siis Saadan nägi diete,
Et Job oli waga mees,
Ja kandis risti walu ka
Ja auustas siis Jumalat.

17.

Siis Saadan jättis rahule,
Ei wõinud enam kiusata,

Ja Jumal jälle rohkesti,
Siis teda maa pääl õnnistas — Job. 42, 12

18.

Nüüd ristirahwas paluge,
Ja auustage Jumalat,
Ja aitku kannatuse sees,
Meid rahulikult kannata.

19.

Ja püüame kui Job ka,
Siin wagaduses elada,
Siis Jumal oma armu wäest,
Meid õnnistab kui Jobid.

16.

Witsil: Oh Jumal sinu pääl.

Eht: Mo armsa Esa pääl?

1.

Oh püha wahemees,
Suur wägi sinule,
Ei sina ära wäsi,
Ei walwamises tüdi,
Se eest ma sinu kiidan,
Suurt auu sulle annan.

2.

Sa Õnnistegija,
Meie lunastaja,
Sa kõigel hingehoidja,

Ka oled ihu toitja,
 Suurt tänu sulle siis,
 Müüd laulab meie suu.

3.
 So arm on väga suur,
 Sul rohke halastus,
 Ei sina sest ei hooli,
 Et meie süda kuri,
 Sa ikka armu annad,
 Ja meie pattud kannad,

4.
 Sa tahad armust veel,
 Meil andeks anda süüd,
 Kui näed, et meie süda,
 Veel otsib so käest armu,
 Mei' oleme kül tuimad,
 Ja väga hoolimata.

5.
 Sa kiusatuse sees,
 Meil oled abimees,
 Meid armulikult hoiad,
 Ja heldeste meid kaitseb,
 Ei julge Saadan enam,
 Siin meile kahju teha.

6.
 Oh helde Jesufe,
 Meid ära jätta sa,
 Kui tahad unustada,
 Ja oma palet pöörda,
 Siis meie hukka saame,
 Ei abi enam leia.

7.
 Sa oled ifka meid,
 Kül hoidnud häda eest,
 Et kuri waim ei wõinud,
 Meil kurja kahju teha,
 Oh helde Issand Jeesus,
 Suur tänu saagu sulle.

8.
 Meid ära jätta maha,
 So armu meile anna,
 Kül suur on sinu nõu,
 Ja wägew sinu tegu,
 So meiega siin olnud,
 Mis meile kasuks tulnud.

9.
 Oh Issand kuule weel,
 Müüd meie palwe häält,
 So ette kummardame,
 Ja põrmus alandame,
 Lass rahu jääda meile,
 Ja kõigil paganatel.

10.
 Tee pea tõeks jo,
 Mis ifi üttelnud,
 Weel enne kui ma tulen,
 Peab olema üks kari,
 Ma olen ifi karjus,
 Ja kogun omad lambad.

11.
 Te armust seda sa,
 Et oleksime ka,

Kõik sinu omad lambad,
Sul ära walitedud,
Et ükski ei jääks wälja,
Kõik tuleks sinu ligi.

17.

Wiihil: Meil tuleb abi Jumalast.

Chk: Me Jumal om üts kinni-liin.

1.

Oh Issand waata taewast sa,
So waeste laste waewa pääl,
Meil on jo wäga häda käes,
Siin häda orus elada,
Sest wäga meie pääl,
Käib pattu wõimus jo,
Saadana kiusatus,
Ja pettus, kawalus,
Meid püüab maha litsuda.

Meil 'pole jõudu omast wäest,
Ei maksa meie oma waew,
Kui fina meid ei awita,
Siis wõitlemine asjata,
Meil on jo nõder meel,
Ja wähe usku sa
Pat seda rikkunud,

Ja püüab hoopis weel,
 Müüd rõhuda jo maha meid.

3.

Kui sa meil Jeesus abimees,
 Ei kurat meist siis wõimust saa,
 Ja wägi on siis tühine,
 Ei mõõdu tema rammu siis,
 Ei tema wiha meel,
 Siis meile kahju tee,
 Ei tema kawalus,
 Meid petta jõuagi,
 Kui sa meil Jeesus abimees.

4.

Siis tema peab kaduma,
 Ja pörgu hauda minema,
 Tal 'pole asja meiega,
 Meil Jeesus õige abimees,
 Meid päästab häda seest,
 Ja pattust puhtaks teeb,
 Meil annab andeks süüd,
 Ja õiged rahu toob,
 Mis kõigest waewast päästab meid.

18. Igatsamine ilmast ära minna.

Wiisil: Jeesus hüüa mind.

Chl: Jeesus hõika mo, Ilmast.

1.

Jeesus kutsu meid, Kurja ilma seest,
 Oleme jo tüdind ära,
 Saada rahu meil.

2.
Saada armust meid, Taewa riigisse,
Sääl on rahu rõõmu leida,
Baga hingedel.

3.
Igapene õnn, Kes saab senna jo,
Ei sääl 'pole muret, waewa,
Rõõmu tunnid sääl.

4.
Baesed pattused, Armu paluge,
Kül siis saate senna minna,
Sääl on rahu maa.

5.
Sääl on Inglid kõid, Pühad hinged ta,
Iäsa pale ees n'ad seiswad,
Keil on õnnis põlw.

6.
Keil walged riided, Selga pandud sääl,
Mis pestud talle werega,
Oh õnnis elu.

7.
Jesu lunastud, Pattust päästetud,
Puhtaks pestud pattu porist,
Õnnistud hinged.

8.
Sääl on kõigile, Rõõmu rohkeste,
Iäsa armu palet nääwad,
Kes ta omad on.

9.
 Issand Jesufe, Ole armulin',
 Saada pea ka meid fenna,
 Helde Jesufe.

10.
 Sa jo oled nüüd, Ara kustutand,
 Ihi meie pattu wõlad,
 Armu luband meil.

11.
 Püha Jumal sa, Önnistegija,
 So pääle meie loodame,
 Kindlast usume.

12.
 Tule pea jo, Armas Jesufe,
 Wii meid ära oma juure,
 Issand Jesufe.

19.

Witsil: Oh armu juur.

1.

Oh Jesufe, Sind palun ma
 Mo palwet wõtta kuulda,
 Ei ole siin, Maailma pääl,
 Mo hingel abi leida,

2.

Mo pattu foorm, Mind waewab kül,
 Sa litsub minu hinge,

Dh halasta, Dh halasta,
Sa Issand armu anna.

3.
Mo lootus on, Küüd üksinda,
So pääle armas Jesus,
Kui tuleks ilm, Ja tahaks ka,
Mul oma abi anda.

4.
Kõik ilma töö, Ja mure waeto,
Ei anna hinge wara,
Ja kaub kõik, Kui suits ja aur,
Kui ilmast ära jõuda.

5.
Sa üksinda, Mo Jesuke,
Wõid hinge päästa ära,
Siis kuradist, Ja pattust ka,
Ja kõigest ilma kärast.

6.
Ei taha ma, Siin elada,
Se ilma elu mõru,
Ma wäsiind jo, Siin kannates,
Kõik minu rõõm on lõppend.

7.
Dh wõtta sa, Mo hinge ka
So taewa riiki wastu,
Siis rahuga, Mo ihu saab,
Muldast aset hingada.

8.
Kui isi sa, Saad tulema,
Säält kõrgelt auu järjelt,

Ja kohut siis, Saad mõistma Sa
Siis kõige ilma pääle.

9.

Kui hüüab siis So pasun sääl,
Kes kõiki kokku kusus,
Oh anna siis, So armust ka,
Mo hingel armu leida.

20.

Üks palwe laul.

Issand, kes sa taewas elad,
Mu tänu Sulle anname.
So nimi saagu pühaks peetud,
Müüd üle kõige ilma maa.
So riiki wõtta wastu kõif,
Kes sinu poole tõttawad.
Kes sinu tahtmist tegewad,
Meid õnnista so armuga.
Kes maa pääl häda oru sees,
Meid orka armust juhata.
Meil joga leiba rohkest käest,
Pää toidust kõige rahwale.
Kõif pattu wõlast lahti tee,
Kes andeks andmist paluwad,
Ka isi andeks annawad,
Kõigel oma waenlastel.

Kõik hoia kiusatuse eest,
 Kes sinu poole õhkawad,
 Ja kääna ära kurbalt teelt,
 Kes on jo sattund eksiima.
 Kes sinu riigist lahkunud,
 Neid saada jälle tagasi.
 So wägi on jo wäga suur,
 Sul kõige ülem walitsus.
 So au on ära arwamata,
 Nii maa pääl kui sääl taewas ka,
 Ja kestab ilma otsani,
 Ja igawesest igawest. —
 Meil ülem usu kinnitus on —
 Amen, Amen, Amen.

Register ehk Juhataja.

Nr.	Laulu Nr.
1. Sing ärka patu unest	7
2. Sing ärka üles unest	10
3. Issand pimedate filmad	12
4. Su jõuab mööda armu aeg	13
5. Jesus kutsu meid	18
6. Issand, kes sa taewas elad	20
7. Kõik rahwas pane tähele	1
8. Kui mure furnastuse sisse	2
9. Kül wäga kuri ilma pääl	3
10. Kui patu süüd mind waewawad	4
11. Kül wäga õnnis on see mees	6
12. Kes Jumalat siin kardowad	15
13. Nüüd rõõmustage südamed	11
14. Oh risti rahwas kuulge	5
15. Oh ilma lapsed kuulge nüüd	8
16. Oh risti rahwas kuulge siis	9
17. Oh mõtle oma Looja pääl	14
18. Oh püha Wähe mees	16
19. Oh Issand waata taewast Sa	17
20. Oh Jesuse Sind palun ma	19

-.50

V J
60-1

Ar 877
Mureline

